

Środa, 12 grudnia 2007 r.

P6_TA(2007)0612

Walka z terroryzmem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie walki z terroryzmem

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski końcowe Prezydencji z brukselskiej Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 marca 2004 r., w szczególności deklarację Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie zwalczania terroryzmu, która zawierała klauzulę solidarności;
 - uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla „Sojusz cywilizacji” przedłożone sekretarzowi generalnemu ONZ w dniu 13 listopada 2006 r.;
 - uwzględniając rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie domniemanego wykorzystywania przez CIA państw europejskich do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że
- zagrożenie terroryzmem nie tylko wpływa na bezpieczeństwo obywateli w krajach, które stały się celem ataków terrorystycznych, lecz również może naruszyć bezpieczeństwo kogokolwiek innego; z tego względu potrzeba globalnej reakcji, tak aby spełnić wymogi bezpieczeństwa: wyposażać organy ścigania w odpowiednie zasoby i ramy prawne, a jednocześnie w pełni przestrzegać praw podstawowych, przy czym również zapewnić wystarczające gwarancje w zakresie ochrony danych;
 - terroryzm jest powszechnym zagrożeniem dla demokracji, rządów prawa i praw człowieka, a także bezpieczeństwa obywateli Unii i z tego względu należy stawić mu zdecydowany opór, przy jednoczesnym najbardziej skrupulatnym poszanowaniu praw podstawowych,
 - na mocy art. 2 i 6 Traktatu UE Unia powinna być przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, zgodnie z zasadami leżącymi u podstaw Unii demokratycznej, praworządnej i strzegącej praw podstawowych oraz na mocy art. 29 tegoż Traktatu „celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego”, w szczególności poprzez zapobieganie terroryzmowi i walkę z nim,
 - UE zdecydowanie zamierza ocenić osiągnięcia, ograniczenia i perspektywy prowadzonej przez Unię polityki antyterrorystycznej po atakach z 11 września 2001 r., 11 marca 2004 r. i 7 lipca 2005 r., w chwili gdy zagrożenie terroryzmem osiągnęło skalę światową i w związku z tym wymaga reakcji o tej samej skali,
 - Unia jest zobowiązana do walki z terroryzmem we wszystkich jego aspektach – niezależnie od tego, czy jego źródła lub związane z nim działania mają miejsce w jej granicach, czy poza nimi – operując w granicach praworządności i poszanowania praw podstawowych, a szczególnie w zakresie walki z terroryzmem nie może być żadnych obszarów, w których prawa podstawowe nie są przestrzegane,
 - wszelkie ograniczenia praw podstawowych i swobód w celu walki z terroryzmem muszą być limitowane określonym w prawie czasem trwania i zakresem i zostać poddane pełnej demokratycznej i sądowej kontroli, oraz muszą być niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym,
 - można wyeliminować terroryzmu, a także można ograniczyć zagrożenie nim poprzez zajęcie się jego przyczynami;
- B. wyrażając ubolewanie, że w reakcji na wyjątkowe naciski, które pojawiły się w następstwie ataków terrorystycznych, instytucje unijne przyjęły bez dokładnego przedyskutowania z Parlamentem i parlamentami krajowymi akty prawne naruszające prawo do sprawiedliwego procesu, do ochrony danych lub do dostępu do dokumentów instytucji unijnych dotyczących walki z terroryzmem, które to akty zostały słusznie unieważnione przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 309.

Środa, 12 grudnia 2007 r.

- C. ze szczególnym uwzględnieniem ofiar terroryzmu i ich dramatycznych doświadczeń i konieczności nadania pierwszeństwa przestrzeganiu ich praw oraz działaniom zmierzającym do udzielenia im pomocy i wyrażenia uznania, mając nieustannie na uwadze, że terroryści tracą grunt, gdy ich ofiary zabierają głos, a społeczeństwo ich słucha,
- D. D obawy budzą daleko sięgające konsekwencje stosowania do walki z terroryzmem na poziomie UE dużych baz danych imigrantów i osób starających się o azyl, w szczególności udostępnianie bazy danych Eurodac policji i organom ścigania państw członkowskich oraz Europolowi do celów zapobiegania, wykrywania i prowadzenia śledztw w sprawach przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw kryminalnych, do czego wzywają wnioski Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z 12 i 13 czerwca 2007 r.,
- E. świadomy w związku z tym, że walka z terroryzmem jest bardzo złożoną kwestią i wymaga obecnie bardziej niż kiedykolwiek wielopoziomowej i wielodyscyplinarnej strategii, prowadzonej na poziomie międzynarodowym:
- w drodze strategii antyterrorystycznej ONZ, przyjętej w dniu 8 września 2006 r.⁽¹⁾, oraz konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmu, podpisanej w dniu 16 maja 2005 r.⁽²⁾,
 - przez Radę Europejską, która przyjęła strategię w dziedzinie walki z terroryzmem⁽³⁾ w grudniu 2005 r, niestety bez znaczącego udziału Parlamentu i parlamentów krajowych,
 - oraz przez Komisję, która przedstawiła program działań antyterrorystycznych w dniu 6 listopada 2007 r.,
- F. zważywszy, że każdy z aspektów europejskiej strategii — zapobieganie, ochrona, ściganie, reagowanie — wymaga pełnego zaangażowania Parlamentu i parlamentów krajowych, które powinny być wyczerpująco i regularnie informowane za pomocą oceny przeprowadzanej co dwa lata przez Komisję oraz powinny móc weryfikować rzeczywistą skuteczność podejmowanych środków, w tym ich wpływ na prawa podstawowe, realizację założonych celów i rzeczywisty koszt inicjatyw,
- G. ubolewając nad dotkliwym brakiem przejrzystości, kontroli demokratycznej, odpowiedzialności i nadzoru sądowego oraz odnotowując, że unijne instytucje i agencje, takie jak Europol i Eurojust, dopiero teraz zaczynają w bardziej usystematyzowany sposób gromadzić informacje wymagane w związku z ich działalnością,
- H. wyrażając zaniepokojenie odmową ze strony niektórych rządów państw członkowskich i Rady udzielenia odpowiedzi na zarzuty nadużycia władzy pod pretekstem walki z terroryzmem, w szczególności w przypadku nadzwyczajnych przekazania osób zatrzymanych i tajnych więzień CIA,
- I. wyraża zaniepokojenie, że w niektórych rzadkich przypadkach w stosunku do osób podejrzanych o terroryzm zastosowano ekstremalne techniki przesłuchania,
- J. będąc zdania, że współpraca transgraniczna służb wywiadowczych i bezpieczeństwa musi być poddana dokładniejszej i systematyczniejszej kontroli,
- K. wyrażając głębokie zaniepokojenie nadużywaniem środków wprowadzonych w celu walki z terroryzmem, które w praktyce wykorzystywane są do wielu innych celów,
- L. podkreślając konieczność zwrócenia znacznie większej uwagi w ramach unijnej strategii antyterrorystycznej na przyczyny terroryzmu i rolę, jaką odgrywa w nich UE,
- M. przypominając, że Traktat z Lizbony powinien pozwolić w przejrzysty, prostszy i wiarygodniejszy sposób ująć w ramy również rolę Unii Europejskiej w walce z terroryzmem, wzmocnić solidarność państw członkowskich oraz włączyć Parlament i parlamenty krajowe w ocenę polityki związanej z przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ubolewając jednak, że politykę tę charakteryzować będzie brak pełnej kontroli sądowej na poziomie UE w przypadku aktów prawnych przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony;
1. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie Traktatu z Lizbony i wzywa państwa członkowskie do jego ratyfikacji, co nada moc wiążącą Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, która jest niezbędnym uzupełnieniem unijnej strategii zwalczania terroryzmu,

⁽¹⁾ Patrz <http://www.un.org/terrorism/strategy-counter-terrorism.html>.

⁽²⁾ Patrz <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/QueVoulezVous.asp?NT=196&CM=2&DF=&CL=ENG> (już ratyfikowana przez BG, DK, RO, SL, SK).

⁽³⁾ Patrz <http://register.consilium.eu.int/pdf/en/05/st14/st14469-re04.en05.pdf>.

Środa, 12 grudnia 2007 r.

Co do „zapobiegania”:

2. uważa, że UE powinna wspierać na poziomie unijnym, krajowym i lokalnym działania zmierzające do zapobiegania gwałtownej radykalizacji na drodze ułatwiania integracji ludzi poprzez dialog międzykulturowy, promowanie demokracji oraz praw człowieka jako uniwersalnych wartości naszego społeczeństwa oraz unikanie wykluczenia społecznego; za niezbędną uważa również walkę z radykalizacją powiązaną z przemocą, w tym z zachęcaniem do popełniania aktów przemocy;
3. wzywa do wprowadzenia w końcu ogólnoeuropejskiego zakazu jakiegokolwiek usprawiedliwiania terroryzmu;
4. wyraża ponadto przekonanie, że istotnym elementem zapobiegania terroryzmowi jest polityka pomocy rozwojowej UE i państw członkowskich, którą można również rozumieć jako politykę bezpieczeństwa; uważa, że wspieranie społeczeństw obywatelskich i wkład w rozwój spokoju społecznego i dobrobytu są działaniami, które mogą wskazać ludziom perspektywę i ograniczyć rozprzestrzenianie się fundamentalistycznych ideologii; wyraża w związku z tym przekonanie, że powinno się nadać jeszcze większy niż wcześniej priorytet w ramach polityki pomocy rozwojowej wspieraniu rozwoju systemów oświatowych, opieki zdrowotnej i społecznej w krajach, które często są źródłem działalności terrorystycznej;
5. wyraża w związku z tym opinię, że UE powinny wspierać najlepsze praktyki i ich upowszechnianie w UE, oraz zauważa, że Parlament wkrótce przedstawi zalecenia w tej dziedzinie, uwzględniając wkład Rady i Komisji;
6. jest zdania, że takie przypadki, jak niedawna odmowa Sądu Najwyższego USA rozpatrzenia skargi Khalida Al-Masri, sprzyjają utrwaleniu, szczególnie wśród muzułmańskich mniejszości w UE, przekonania o podwójnej moralności środków służących zwalczaniu terroryzmu; wzywa zatem UE do bardziej zdecydowanego zaangażowania w walkę o wsparcie rządów prawa na własnym obszarze i w kontekście międzynarodowym, zwłaszcza poprzez obronę własnych obywateli w postępowaniach karnych w krajach trzecich, co szczególnie dotyczy obywateli pochodzenia muzułmańskiego;
7. jest zdania, że zapobieganie terroryzmowi wymaga polityki zagranicznej UE promującej demokrację, rządy prawa i poszanowanie praw człowieka w krajach sąsiedzkich UE i poza nimi;
8. zwraca się do Komisji i Rady o podjęcie na szczeblu europejskim i międzynarodowym inicjatywy na rzecz przesiedlenia więźniów z Guantánamo pochodzących z krajów trzecich, którzy nie mogą zostać odesłani do krajów pochodzenia z uwagi na ryzyko prześladowań lub tortur;
9. podkreśla znaczenie współpracy policyjnej i sądowej na poziomie UE, szczególnie w zakresie wymiany informacji i analiz, i wzywa państwa członkowskie do intensyfikacji współpracy przy koordynacji i wsparciu Europolu;
10. wzywa do zwiększenia roli Europolu i potwierdza, że w walce z terrorem Europol potrzebuje własnych kompetencji dochodzeniowych; domaga się w związku z tym następnie, aby Europol utworzył własną grupę zadaniową ds. terroru i zatrudnił w niej krajowych ekspertów;
11. jest zdania, że w celu zwiększenia skuteczności UE w walce z terroryzmem Komisja i państwa członkowskie powinny stworzyć stałą sieć wymiany informacji pomiędzy unijnymi ośrodkami walki z terroryzmem;
12. podkreśla znaczenie wymiany informacji wywiadowczych na poziomie UE i na poziomie służb państw członkowskich; podkreśla konieczność stworzenia ujednoczonych przepisów na poziomie UE w celu zapewnienia niezbędnej demokratycznej i parlamentarnej kontroli i nadzoru;

Co do „ochrony”:

13. jest zdania, że aby „chronić obywateli, prawa podstawowe, prawa człowieka, demokrację i infrastrukturę i ograniczać naszą podatność na atak, w tym poprzez poprawę bezpieczeństwa granic, systemów transportu i kluczowej infrastruktury”, UE powinna przede wszystkim:

Środa, 12 grudnia 2007 r.

- a) ustanowić, we współpracy z państwami członkowskimi, ogólnounijny:
 - system ostrzegania i wykrywania sytuacji kryzysowych, oparty również na krajowych systemach ochrony, funkcjonujący 7 dni w tygodniu przez całą dobę, dotyczący klęsk żywiołowych lub katastrof wywołanych działalnością człowieka,
 - mapę strategicznych i krytycznych infrastruktur i sieci, biorąc pod uwagę przysłą dyrektywę Rady dotyczącą rozpoznawania i wyznaczania europejskich infrastruktur krytycznych i ocenę konieczności poprawienia ich ochrony;
 - skuteczny mechanizm solidarności między państwami członkowskimi, który umożliwi natychmiastowe zdobycie rzadkich środków dostępnych na poziomie krajowym (zasoby takie jak szczepionki lub zaawansowane technologie);
- b) doprowadzić do stanu pełnej gotowości operacyjnej bazy danych SIS II i VIS, w tym przepisy dotyczące dostępu do nich organów ścigania; wskazuje, że te bazy danych nie są w pierwszym rzędzie przeznaczone dla organów ścigania i dlatego dostęp dla tych organów został ograniczony do określonych przypadków, w których jest to niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym; uważa, że masowe gromadzenie danych osobowych i ich przetwarzanie w celu tworzenia profili przy pomocy technik pozyskiwania danych, co przewiduje niedawny wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej unijnego systemu PNR, nie jest dozwolone na szczeblu unijnym;
- c) poprzez państwa członkowskie lepiej koordynować pracę służb wywiadowczych w celu szybkiego usunięcia istniejących przeszkód w wymianie pozyskanych informacji, takich jak brak zaufania, ponieważ rozczłonkowana wiedza i informacyjna izolacja krajowych służb wywiadowczych są sprzeczne ze wspólnym celem walki z terroryzmem;
- d) zracjonalizować i zwiększyć jasność, przejrzystość i stosowalność swojego prawodawstwa antyterrorystycznego;

14. podkreśla, że wszelkie monitorowanie Internetu w celu zapobiegania atakom terrorystycznym nie może pod żadnym pozorem powodować ograniczenia wolności słowa, jeśli wypowiedzi nie mają na celu nakłaniania do aktów terroru i nie można w sposób rozsądny uzasadnić, że mogą do takich aktów prowadzić;

15. przypomina Radzie o podjętych przez nią wobec Parlamentu zobowiązaniach i wzywa ją do przyjęcia w końcu, przed ustaleniem dalszych posunięć w ramach walki z terroryzmem, decyzji ramowej dotyczącej danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych zapewniającej odpowiedni poziom ochrony danych oraz decyzji ramowej dotyczącej określonych praw procesowych w postępowaniach karnych na terenie UE;

16. przypomina, że podstawowym celem Eurodac — bazy danych pierwszego filara — jest ułatwienie stosowania II rozporządzenia dublińskiego w celu ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl, a wszelkie wnioski o przekształcenie jej w środek bezpieczeństwa i narzędzie dochodzeń kryminalnych są najprawdopodobniej nielegalne w świetle prawa UE i prawa międzynarodowego;

17. z niepokojem zauważa, że dostęp organów ścigania i Europolu do bazy danych Eurodac może prowadzić do stygmatyzacji, dyskryminacji i potencjalnego zagrożenia osób poszukujących azylu;

18. wzywa parlamentarną Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do zorganizowania przed czerwcem 2008 r. i we współpracy z parlamentami krajowymi przesłuchania w sprawie proponowanych i przyjętych środków w kontekście zwalczania terroryzmu na szczeblu UE oraz ich zastosowań i skuteczności;

19. uważa za niedopuszczalne wszelkie formy stwarzania „profilu” do celów walki z terroryzmem; uważa za niedopuszczalne kontynuowanie prac nad systemem PNR UE bez dokonania pełnej oceny porozumień pomiędzy UE i USA oraz UE i Kanadą dotyczących PNR, w szczególności ich wpływu na ograniczenie zagrożeń i zwiększenie bezpieczeństwa oraz na ochronę danych osobowych i wolności obywatelskie;

20. wyraża zaniepokojenie, że dostęp organów ścigania i Europolu do bazy danych Eurodac może zmniejszyć skuteczność jej podstawowego zadania;

Środa, 12 grudnia 2007 r.

Co do „ścigania”:

21. wzywa państwa członkowskie, by bez wahania wzmocniły współpracę sądową i policyjną na szczeblu UE w walce z terroryzmem; zwraca się o bezzwłoczne udzielanie informacji na temat skuteczności obecnej współpracy i rezultatów, jakie przyniósł mechanizm wzajemnej oceny między państwami członkowskimi i instytucjami unijnymi;
22. podkreśla konieczność wzmocnienia koordynacji i roli operacyjnej Eurojustu i Europolu, które są istotnymi instrumentami prawdziwej i skutecznej współpracy w zakresie wnoszenia oskarżeń i ścigania na szczeblu UE; jednocześnie podkreśla potrzebę zapewnienia pełnej kontroli demokratycznej na szczeblu UE;
23. zdecydowanie przypomina o palącej konieczności przyjęcia w ramach trzeciego filaru ramowej decyzji o ochronie danych, zapewniającej obywatelom wysoki poziom ochrony, której obecnie brak na szczeblu unijnym;
24. zwraca się zatem
 - a) do Komisji – o przekazanie Parlamentowi przed końcem roku odpowiedzi na kwestionariusze odnoszące się do wdrażania na poziomie krajowym przepisów prawnych dotyczących zwalczania terroryzmu, w szczególności decyzji ramowej dotyczącej terroryzmu i europejskiego nakazu aresztowania, dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych oraz do wpływu tych przepisów na prawa podstawowe i wszelkich rozbieżności w ich wdrażaniu w państwach członkowskich wraz z oceną i ewentualnymi wnioskami dotyczącymi możliwości zapewnienia lepszego wdrożenia i stosowania istniejących przepisów prawnych w zakresie walki z terroryzmem;
 - b) do Komisji — o poinformowanie Parlamentu, czy wszystkie przyjęte akty antyterrorystyczne zostały wdrożone przez państwa członkowskie, a jeśli jest inaczej, o poinformowanie go które państwa i z jakich przyczyn tego nie uczyniły;
 - c) do Komisji — o przeprowadzenie ogólnej oceny skutków przepisów antyterrorystycznych poprzez zmierzenie ich skuteczności i zbadanie ich pozytywnych i negatywnych skutków, zarówno w dziedzinie bezpieczeństwa, jak i w dziedzinie praw obywatelskich;
 - d) do Komisji — o poinformowanie Parlamentu, czy wszystkie akty prawne naruszające prawa obywateli dają im możliwość sprostowania ich danych, podważania przedstawionego stanu faktycznego i wnoszenia skarg dotyczących proporcjonalności środków;
 - e) do koordynatora ds. walki z terroryzmem o przekazanie Parlamentowi przed czerwcem 2008 r. sprawozdania na temat skuteczności środków przyjętych przez państwa członkowskie oraz Europol i Eurojust; uważa, że należy też sprawdzić, jaki rodzaj środków byłby najodpowiedniejszy do współpracy między ograniczoną liczbą państw członkowskich i jakie środki powinny zostać zastosowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z zasadą solidarności;
 - f) do Rady — do podjęcia działań zgodnych z zaleceniami Parlamentu w sprawie programu wydawania CIA w trybie nadzwyczajnym osób podejrzanych;
 - g) do Komisji i Rady — o dokonanie przeglądu przedsiębiorstw zmuszanych do udostępniania danych swych klientów władzom w krajach trzecich (zwłaszcza w USA), o który Parlament zwracał się wielokrotnie;
25. wzywa Radę i Komisję, aby współpracowały przy wprowadzaniu rzeczywistego mechanizmu informacji zwrotnych w odniesieniu do skuteczności środków europejskich i krajowych w tej dziedzinie, stopniowo określając neutralne wskaźniki dotyczące rozwoju zagrożenia terrorystycznego dla UE (np. statystyki dotyczące liczby śledztw i postępowań sądowych, analiza ewentualnych kryzysów regionalnych, sprawozdawczość dotycząca sukcesów/porażek współpracy itd.), tak aby Parlament Europejski i parlamenty krajowe uzyskały jaśniejszy obraz co najmniej skuteczności i wszelkich niedostatków oraz pozytywnych cech polityki publicznej w tych obszarach;
26. proponuje państwom członkowskim koncentrację środków w ramach współpracy policyjnej i nadanie większego znaczenia współpracy osobistej i zespołowej, a nie stronie technicznej, jak ma to obecnie miejsce; uważa w tym kontekście, że należy bardziej rozwijać wymianę personelu pomiędzy służbami krajowymi i priorytetowo traktować usuwanie stojących jej na drodze przeszkód, na przykład natury językowej, poprzez organizację kursów języków obcych; uważa ponadto, że należy dopasować szkolenia policyjne do europejskich realiów demograficznych, tak by w przyszłości takie szkolenia obejmowały na przykład zapoznanie się z wszystkimi różnorodnymi kulturami składającymi się na europejską rzeczywistość;

Środa, 12 grudnia 2007 r.

27. przyjmuje do wiadomości przyjęcie przez Komisję nowych działań dotyczących w szczególności zmiany decyzji ramowej w sprawie terroryzmu i wniosku w sprawie systemu PNR UE; wyraża pragnienie uważnego zbadania tych działań i podtrzymuje swe obawy związane z wnioskiem w sprawie systemu PNR UE, w szczególności dotyczące niezbędności i proporcjonalności proponowanego systemu tworzenia profili, na którym wydaje się on opierać;
28. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia bardziej skutecznego wykorzystania istniejących mechanizmów współpracy transgranicznej państw członkowskich, takich jak europejski nakaz aresztowania;
29. przypomina Komisji o znaczeniu podejmowania działań w oparciu o dowody; dlatego wzywa Komisję do dołączania do wszelkich przyszłych wniosków dotyczących zwalczania terroryzmu rzetelnej oceny wpływu lub oceny uzasadniającej konieczność i pożyteczność kroków, które mają zostać podjęte;
30. podkreśla znaczenie współpracy z państwami trzecimi w walce z terroryzmem i zapobieganiu mu i zwraca uwagę, że Stany Zjednoczone są ważnym partnerem w tej dziedzinie; jest zdania, że UE i USA powinny zawrzeć porozumienie międzynarodowe określające wspólne ramy prawne współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości, szczególnie podkreślające zagadnienie ochrony praw podstawowych, w szczególności danych osobowych, które zapewniałoby właściwą kontrolę demokratyczną i parlamentarną na poziomie krajowym i na poziomie UE;
31. wyraża zaniepokojenie impulsywnym działaniem państw członkowskich jako reakcją na ustawy antyterrorystyczne, w ramach którego częstokroć chęć wysyłania sygnałów politycznych bierze górę nad poważnym i rzetelnym rozważeniem granic wykonalności i celowości, w tym coraz bardziej nieadekwatnego przestrzegania zasad państwa prawa, takich jak zasada proporcjonalności i domniemanie niewinności;

Co do „reagowania”:

32. uważa, że jest sprawą pierwszorzędnej wagi, aby w wypadku ataku terrorystycznego państwa członkowskie wykazały się faktyczną solidarną postawą, opanowując i minimalizując skutki ataku, w szczególności wobec tych krajów UE, które nie dysponują zasobami ludzkimi, finansowymi lub technologicznymi pozwalającymi na zarządzenie następstwom, skoordynowanie reakcji i udzielenie pomocy ofiarom;
33. przypomina znaczenie jedności wszystkich sił demokratycznych w walce z terroryzmem;
34. za kluczowy element odpowiedzi na ataki terrorystyczne uważa wprowadzenie niezbędnych, skutecznych i proporcjonalnych środków wspierających ogólną walkę z terroryzmem i za równie ważną uważa ochronę wszelkich aspektów państwa prawa, praw obywatelskich, sądowych i prawnych gwarancji dla osób podejrzanych oraz demokratycznego nadzoru i kontroli wszelkiego wprowadzanego prawodawstwa, zarówno na poziomie europejskim, jak i w stosunkach z krajami trzecimi;
35. zwraca się do Komisji, by przedłożyła wniosek dotyczący zapewnienia kontroli parlamentarnej na poziomie unijnym nad wspólnymi i koordynowanymi działaniami służb wywiadowczych;

Co do „korzeni” terroryzmu

36. wzywa Radę i Komisję do opracowania planu działań propagujących demokrację na świecie i wzmocnienia gospodarczych i politycznych więzi z krajami islamskimi poprzez:
- wspieranie ruchów demokratycznych poprzez wymianę studentów i inne formy edukacji,
 - promowanie wymiany studentów i innych form edukacji;
 - finansowanie stacji nadawczych, które propagują idee demokratyczne i demaskują akty terroru i ludzi, którzy je popierają;
37. zwraca się do Komisji o określenie środków zapewniających ochronę i pomoc ofiarom terroryzmu, również poprzez wspieranie wymiany najlepszych wzorców i stworzenie jednolitego zestawu gwarancji na poziomie unijnym;

Środa, 12 grudnia 2007 r.

Potrzeba ściślejszej i skuteczniejszej współpracy międzyparlamentarnej w zakresie nowej strategii walki z terroryzmem:

38. jest zdania, że natychmiast po podpisaniu Traktatu z Lizbony Parlament i parlamenty krajowe powinny wspólnie rozpocząć ocenę europejskiej strategii w dziedzinie walki z terroryzmem, aby przygotować nowe formy „dialogu wysokiego szczebla” w tej sferze z udziałem przedstawicieli obywateli na poziomie UE i na poziomach krajowych;

Współpraca z Komisją i Radą

39. mając na uwadze, że wejście w życie Traktatu z Lizbony przewiduje się na rok 2009 oraz że instytucje UE już w 2008 r. powinny stworzyć warunki dla jego wejścia w życie, jest zdania, że wszelkie wnioski objęte procedurą współdecyzji, które nie zostaną przyjęte przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, powinny zostać potraktowane jak objęte quasi-współdecyzją;

40. zauważa pakiet nowych wniosków dotyczących prawodawstwa antyterrorystycznego, obejmujący decyzję ramową Rady dotyczącą wykorzystania rejestru nazwisk pasażerów (PNR) do celów policyjnych, dyrektywę o materiałach wybuchowych oraz sprawozdanie oceniające wdrożenie decyzji ramowej w sprawie walki z terroryzmem; jest zdecydowany dokonywać opartej na dowodach oceny wniosków;

41. wyraża przekonanie, że koordynator UE ds. walki z terroryzmem powinien odgrywać znaczną rolę w kształtowaniu postępowania Wspólnoty, a także pragnie wyjaśnienia jego kompetencji i struktur odpowiedzialności;

42. oczekuje opracowania we współpracy z Parlamentem unijnej strategii politycznej dotyczącej walki z terroryzmem, strategii nie tylko reprezentującej całościowe podejście i temat przewodni, lecz przede ustanawiającej osobne kategorie działań krótkoterminowych, średnioterminowych i długoterminowych;

*

* *

43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europy oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0613**Program legislacyjny i roboczy Komisji****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2008 r.***Parlament Europejski,*

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2008 r. (COM(2007)0640),
 - uwzględniając wkład komisji parlamentarnych przedłożony Komisji przez Konferencję Przewodniczących,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że roczny program działalności legislacyjnej i prac jest istotnym narzędziem pozwalającym Unii Europejskiej skoncentrować się na osiągnięciu kluczowych celów strategicznych, takich jak rozwój dobrobytu, propagowanie solidarności, wolności i bezpieczeństwa oraz silniejsza pozycja Europy w świecie; mając na uwadze, że Komisja będzie osądzona pod kątem wyników w tych dziedzinach,
- B. mając na uwadze, że w 2008 r. kluczowe znaczenie będzie miała ratyfikacja traktatu reformującego, tak aby traktat mógł wejść w życie przed wyborami do Parlamentu Europejskiego,
- C. mając na uwadze, że priorytetem politycznym powinny odpowiadać dostępne zasoby finansowe,